

בעזרת השם יתברך

ספר
אֲשֶׁר הָיָה אֶל יוֹאֵל

דברות קודש שזכינו לשמוע מפי
ראש הישיבה שליט"א בשבת
קודש פרשת וארא

יוצא לאור על ידי
"קרן הדפסה היכל הקודש"

לקבלת הספרים והקונטרסים:

היכל הקודש בני ברק
Heichal Hakodesh
Bnei Brak
רחוב יהודה הלוי 4
052-760-5715

היכל הקודש
ירושלים
Heichal Hakodesh
Jerusalem
רח' ר' נחמן מברסלב 15

היכל הקודש ביתר עילית
Heichal Hakodesh
Beitar Illit
רחוב החווה מולבלין 58
052-767-4285

היכל הקודש צפת
Heichal Hakodesh Tzfas
קרית מאור חיים
058-321-0705

היכל הקודש יבנאל
Heichal Hakodesh
Yavne'el
רחוב דרך ההר
052-716-3184

היכל הקודש בית שמש
Heichal Hakodesh
Beit Shemesh
רחוב ריב"ל 6
050-419-9751

www.BreslevCenter.com

ברסלב סנטר

לשמיעת השיעורים באידיש, בלשון הקודש ובאנגלית
מהראש ישיבה שליט"א התקשרו:

קוואל פון חיזוק
לנשים
079-704-0069

קול
ברסלב
079-704-0066

חיזוק יומי

לקבלת החיזוק היומי

rabbirothhebrew@gmail.com

RABBIROTH.ORG

לתרומות עבור הוצאות הדפסת הגליונות
נדרים פלוס על שם היכל הקודש
ירושלים/בני ברק/צפת/בית שמש

שבת קודש פרשת וארא, מברכים חודש שבט, שנת תשפ"ב לפרט קטן, שהה ראש הישיבה שליט"א בווייליאמסבורג יע"א. בסעודה שלישית לימד ראש הישיבה שליט"א קצת מתוך הספר הקדוש חיי מוהר"ן סימן תמא.

כותב רבי נתן הקדוש זכרונו לברכה:

פעם אחת דבר רבנו זכרונו לברכה עם רבי יעקב יוסף מענין עבודת ה' כדרכו תמיד, וספר לו משל למלך ששלח את בנו למרחקים ללמד חכמות, אחר-כך בא הבן לבית המלך, מלמד בכל החכמות פראוי, פעם אחת צוה המלך על הבן, לקח איזה אבן גדול מאד כמו אבן הרחמים, ולטל ולשא אותו על עליות ביתו, ומסתמא לא היה יכול הבן הנ"ל לשא ולרום את האבן, כי היה אבן גדול וכבד מאד, ונצטער הבן מאד על שאי אפשר לו למלאת רצון אביו המלך, עד שגלה לו המלך דעתו אחר-כך, ואמר לו היעלה על דעתך שאני אצוה עליך דבר כבד כזה, לקחת את האבן כמו שהוא ולשא ולרום אותו, התוכל לעשות דבר זה על-פי חכמתך הגדולה, אך אין פונתי לזה כלל, רק פונתי היה שתקח פטיש חזק ותכה ותפוצץ את האבן לחתיכות קטנות, ויבזה תוכל להעלות אותו על העליה.

מסיים רבינו את הנמשל: כמו כן השם יתברך צוה עלינו שנסא לרבנו אל פנים אל אל בשמים, ולרבנו הוא לב האבן, והוא אבן גדול וכבד מאד, ואי אפשר להרים אותו להשם יתברך בשום אופן, רק על-ידי שנקח פטיש, ונשבר ונפוצץ את לב האבן ואז נוכל להרים אותו, והפטיש הוא הדבור, עד פאן המשל והבן.

דיבורי תורה ודיבורי תפלה

אמר ראש הישיבה שליט"א: רבינו לא אמר מה הדיבור, כי הכוונה לכל הדיבורים, הן דיבורי 'תורה' והן דיבורי 'תפלה'; על ידי דיבורים להשם יתברך ואמירת דברי התורה הקדושה אפשר להגיע להשם יתברך.

יש לך הרי פה

אדם מסתכל על עצמו: "איך אני יכול להגיע להשם יתברך, אני הרי כל

כך מגושם, אני הרי כל כך רחוק מהשם יתברך, המח שלי הרי כל כך מסובב, אני חושב כאלו דברים שהם נגד השם יתברך, איך אני יכול להתרומם אליו יתברך?״ אומר אבל רבינו: יש לך הרי פה, אתה יכול עם הפה לפוצץ את הלב הקשה שלך ולחזור אל השם יתברך.

ממשיך רבי נתן וכותב:

פַּעַם אַחַת דָּבַר רַבְּנֵנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה שְׁצַרִיכִין לְעֶסֶק הַרְבֵּה בְּאַמִּירַת תְּהִלִּים וּתְחִנּוֹת וּבִקְשׁוֹת וְהַתְּבוּדוֹת וְכוּ', וְשָׂאֵל אוֹתוֹ הָרַב רַבִּי יוֹדֵל זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, אֵיךְ לֹקְחִין לֵב (רְצוֹנוֹ לֹמַר אֵיךְ זֹכִין שְׂיִהְיוּ הַדְּבוּרִים בְּהַתְּעוֹרְרוֹת הַלֵּב), הַשִּׁיב לוֹ רַבְּנֵנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, תֹּאמְרוּ לִי אֶצֶל אֵיזָה צְדִיק קִבְּלָתֶם הַתְּעוֹרְרוֹת הַלֵּב? הֶעָקַר הוּא הָאֲמִירָה בְּפֶה, רְצוֹנוֹ לֹמַר לְהַרְבּוֹת בְּדְבוּרִים שֶׁל תְּחִנּוֹת וּבִקְשׁוֹת בְּפֶה, וְהַתְּעוֹרְרוֹת הַלֵּב בָּא מִמִּילָא.

תשתמש בפה

אמר ראש הישיבה שליט"א: זאת העצה של רבינו, שננצל את הדיבור, נאמר תהלים, נעשה התבודדות, נגיד משניות וכו', העיקר זה להשתמש בפה בלי להסתכל אם מרגישים התעוררות או לא.

עמוק באדמה

עם זה אפשר להבין את הכתוב השבוע בפרשה (שמות ו, ט): ״וַיִּדְבֹר מֹשֶׁה בְּן אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה מִקְצֶר רוּחַ וּמִמְעַבְדָּה קָשָׁה״, משה רבינו דיבר אל בני ישראל, הוא מסר להם את דברי ה', אבל הם לא שמעו אל משה מקוצר רוח ומרוב עבודה קשה. שואלים כבר כולם מדוע היהודים לא הקשיבו, הוא הרי הגיע להגיד להם שהשם יתברך הולך לגאול אותם, הם הרי היו צריכים לשמוח לשמוע זאת? אלא אומר רבינו הקדוש (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן יא): כשמשה רבינו הגיע לפרעה לבקש שיוציא את בני ישראל ממצרים כי השם רוצה לתת להם את התורה בהר סיני, שאלו אותו המכשפים: ״תִּבְּן אַתָּה מִכְּנִיס לְעַפְרַיִם?״ אתה רוצה לקחת את היהודים שהם 'עפרים' כמו עפר האדמה - במדריגה מאוד נמוכה, ובהם אתה רוצה להכניס 'תבן' - אלוקות? ענה להם משה רבינו: ״אֲמַרִי אֲנָשִׁי״, כן, אפשר לקחת אדם, אפילו אם הוא עמוק באדמה, הוא שקוע בבון, הוא נפל מסכן בעבירות חמורות, הוא

באמת חתיכת 'עפר', ולהביא אותו למדריגות הכי גבוהות, אם האדם יתחיל להגיד, הוא יתחיל להשתמש בפיו, "הִינּוּ עַל-יַדֵּי הַאֲמִירוֹת וְהַדְּבֹר שֶׁל אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי", על ידי שמשתמשים בדיבור של לדבר אל השם יתברך ולומר את את המילים של התורה הקדושה, הוא יזכה לתשובה.

הם איבדו את הרגש

לכן אומר הפסוק (שמות ו, ט): "וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה", כשמשה רבינו הגיע להגיד לבני ישראל את העצה של לדבר אל השם יתברך ולהגיד משניות, הם לא רצו להקשיב לו, למה? "מִקְצָר רוּחַ וּמַעֲבֹדָה קָשָׁה", כי מרוב עבודה קשה ושברון גדול, הם איבדו את הרגש, הם לא הרגישו התעוררות באמירת תהלים ולדבר אל השם יתברך, לכן הם חשבו שהעצה לא בשבילם. כמו שר' יודל שאל את רבינו: "איך זוכים להגיד תהלים ולדבר אל השם יתברך עם רגש, שזה יצא מהלב?" ענה לו רבינו: "איפה שמעת על התעוררות? איפה שמעת על רגשות? העיקר העשיה! קח תהלים - תתחיל להגיד תהלים, קח משניות - תתחיל להגיד פרקים משניות".

אל תסתכל אפילו על עצמך

אנחנו נכנסים כעת לשבוע השלישי של שובבי"ם, זה דבר שכל אחד יכול לעשות, קח משניות, אל תסתכל על אף אחד. מה הכוונה 'אל תסתכל על אף אחד' - אל תסתכל אפילו על עצמך, איך היה אתמול, 'אתמול לא אמרת משניות', אל תסתכל על מחר, 'מחר אני לא הולך להגיד משניות', תסתכל רק על עכשיו, קח משניות ותגיד משניות.

ביום שלישי זה כבר לא מעניין

אותו הדבר עם אמירת תהלים, רבינו אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן עג): "מִי שְׂרוּצָה לְזִכּוֹת לְתִשְׁבָּחָה, יִהְיֶה רְגִיל בְּאֲמִירת תְּהִלִּים, כִּי אֲמִירת תְּהִלִּים מְסַגֵּל לְתִשְׁבָּחָה, מִי שְׂרוּצָה לְחַזֵּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבַּרְךְ שִׁיגִיד תְּהִלִּים, כִּי תְהִלִּים מְסוּגֵל לְתִשְׁבָּחָה. יִשְׁנֵם הַמוֹן אֲבָרְכִים בְּהִיכַל הַקּוֹדֵשׁ שֶׁלֹּא אוֹמְרִים תְּהִלִּים כִּי הֵם לֹא יְכוּלִים לְגַמֹּר כֹּל תְּהִלִּים, הוּא עוֹשֶׂה לְעַצְמוֹ כֹּזֵה חֲשׁוֹן: "שְׁבוּעַת עֵינַי אוֹחֵז בְּיוֹם שְׁלִישִׁי, שְׁלוֹשָׁה שְׁבוּעוֹת אַחֲרָיָה אוֹחֵז בְּיוֹם חֲמִישִׁי, אִיפֹה אֲנִי אֲתַחִיל כְּעַתָּה בְּאֲמִצַּע הַשְּׁבוּעָה? שְׁבוּעַת הַבַּיִת בְּיוֹם רִאשׁוֹן אֲנִי מֵתַחִיל מֵחֵדָּשׁ

מיום ראשון", אחר כך שמגיע יום ראשון הוא הלאה לא אומר תהלים, כי הוא עושה חשבון 'אני אשלים ביום שני את היום' של שני הימים, ביום שני הוא גם לא אומר תהלים, ביום שלישי זה כבר לא מעניין, הוא לא יכול להשלים שלושה ימים... וכך הוא לא אומר תהלים.

יהיה מסיים תהלים...

רבינו אומר: "מי שרוצה לזכות לתשובה, יהיה רגיל בפאמירת תהלים", מי שרוצה לחזור אל השם יתברך שיגיד תהלים, רבינו לא אומר: "מי שרוצה לזכות לתשובה, יהיה מסיים תהלים"... מי שרוצה לחזור להשם יתברך שיסיים תהלים. רבינו אומר 'תגיד תהלים', רבינו לא רוצה שתהפוך למכונה, קח את התהלים ותאמר את היום של היום, ביום ראשון תגיד יום ראשון, ביום שני תגיד יום שני, ביום שלישי תגיד של יום שלישי וכך הלאה. אל תסתכל מה היה אתמול, ואל תסתכל מה יהיה מחר, כך אומר מוהרא"ש זכותו יגן עלינו.

הוא מרסק את היצר הרע שלו

אם אדם חזק עם העצה של רבינו, הוא לוקח את האמירות והדבור של איש הישראלי; הוא אומר כל יום להשם יתברך: "אני רוצה להיות יהודי כשר", והוא מספר להשם יתברך עד כמה היצר הרע משגע אותו רחמנא ליצלן, והוא אומר כל יום קצת תהלים, קצת משניות וקצת גמרא, הוא מרסק את היצר הרע שלו יותר ויותר.

עוד מכה ליצר הרע

ואפילו שרואים שזה לא הולך, נופלים שוב פעם ושוב פעם, אסור לתת לעצמך להישבר, כי אדם הוא לא מכונה, העיקר זה לקחת את הפטיש ולהכות איתו לאט לאט את היצר הרע הגדול. כל פעם שיהודי אומר להשם יתברך: "רבונו של עולם אני רוצה להיות יהודי כשר", זה עוד מכה ליצר הרע, וזה מסלק את כל המשחיתים והקליפות המגיעים מהעבירות, אין להם יותר כח להגיע ולקטרג על האדם, עד שהם מתכלים לגמרי.

השם יעזור שנציית לרבינו כך יהיו לנו חיים יפים, אמן.

אחר כך שר ראש הישיבה שליט"א לכבוד שבת מבכרים את הניגון על המילים: "יְחַדְּשֵׁהוּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם. לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה. לְשִׁשּׁוֹן וְלְשִׁמְחָה. לְיִשׁוּעָה וְלְנִחְמָה. לְפִרְנָסָה טוֹבָה וְלְכִלְכֵּלָה. לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם. לְשְׂמוּעוֹת טוֹבוֹת. וְלְבִשׂוּרוֹת טוֹבוֹת. וְלְגִשְׁמִים בְּעֵתָם. וְלְרִפּוּאָה שְׁלֵמָה. וְלְגְאוּלָּה קְרוֹבָה וְנֹאמֵר אָמֵן".

